

Príbeh o uzdravení môjho pravého oka

Jeden kňaz náhle stratil zrak na pravé oko. Uprostred lekárskej neistoty sa začal zverovať blahoslavenému Álvarovi. Čoskoro sa cez WhatsApp vytvoril reťazec modlitieb, ktorý zjednotil mnohých ľudí, ktorí s vierou prosili o jeho uzdravenie.

24.11.2025

Som kňaz. Keď som sa 16. februára 2025 zobudil ako zvyčajne na zvuk budíka, s prekvapením som zistil, že

nevidím na pravé oko. Už dva dni predtým som pociťoval isté ťažkosti so zrakom, ktoré som však pripisoval únave. Na to oko som videl trochu rozmazane a iba s námahou. Myslel som si, že všetko sa vyrieši pokojným nočným spánkom. Ale stal sa presný opak.

V rezidencii, kde bývam, žije aj lekár. Prvé, čo som urobil, bolo, že som sa ho spýtal, čo by som mal spraviť. Odpoveď bola, napokon celkom zrejmá: mal by som okamžite ísť na pohotovosť. Keďže bola nedeľa, nechcel som opustiť dom v neistote, kedy sa vrátim, bez toho, aby som odslúžil svätú omšu. Medzi tmou jedného oka, nervozitou a miernym strachom som sa snažil modliť s čo najväčšou nábožnosťou. Potom som sa, sprevádzaný ďalším obyvateľom rezidencie, vydal na očné pohotovosť. Tam ma prijali pomerne rýchlo. Rýchlo pribúdajúca vážnosť v tvári lekárky, ktorá ma vyšetrovala,

ma začala presviedčať, že nepôjde o niečo také banálne, ako som si predstavoval.

Až dovtedy som bol presvedčený, že mám zápal oka alebo nejakú inú poruchu, ktorú možno ľahko napraviť. Ale po viacerých vyšetreniach a po tom, ako sa ukázalo, že pravým okom nedokážem rozlíšiť ani farbu veľkého obalu, ktorý lekárka držala pred mojou tvárou, mi oznámili, že zavolali sanitku, aby ma okamžite previezli na neurologickú kliniku. Bolo možné, že moja slepota bola začiatkom mozgovej príhody.

Tá cesta sanitkou ulicami Mníchova so sirénou a modrým svetlom sa mi vryla do pamäti ako osobná konfrontácia so smrťou. Cestou som si vážne pomyslel: „Vyzerá to tak, že dnes môžeš zomrieť.“ Inak, aký by malo zmysel to všetko – sanitka, napätie, ktoré som cítil u všetkých

okolo mňa, tvár lekárky, rýchlosť, s akou sa obyčajný problém so zrakom premenil na možný začiatok mozgovej príhody? Začal som sa modliť. Najprv ma zachvátil pesimizmus a prebehol som si v mysli nedostatky svojich tridsiatich štyroch rokov života. Hneď som si však uvedomil, že je nezmyselné tráviť posledné sekundy tak negatívnymi myšlienkami, a tak som začal myslieť na nebo. Ježiš mi vtedy daroval veľký pokoj. A keď počas svojho pozemského života pomohol toľkým slepým, aby opäť videli, prečo by nepomohol aj mne? Začal som sa k Nemu modliť s vierou a dôverou. Nemá zmysel rozprávať detaily mojich piatich dní v nemocnici. Hneď po príchode mi urobili vyšetrenia, aby vylúčili mozgovú príhodu. A tak to aj bolo.

Zostávalo však určiť, čo spôsobilo stratu zraku a aká bola príčina. Podstúpil som desiatky vyšetrení.

Nakoniec dospeli k záveru, že som mal oklúziu sietnice, ale príčinu sa nepodarilo odhaliť: mozog, srdce, cievy – všetko sa zdalo byť v poriadku. O to väčším prekvapením pre lekárov bolo, že niečo také postihlo tridsaťštyriročného zdravého človeka. Ako akúsi útechu mi povedali, že aspoň všetko ostatné vyzerá dobre a nemusím sa obávať. Ale všetci lekári, ktorých som sa pýtal, či sa mi môže zrak vrátiť – a bolo to uvedené aj v záverečnej správe – odpovedali nie. Už uplynulo príliš veľa času od oklúzie bez akejkoľvek zmeny, a tak som sa musel naučiť žiť takto. Bola to sklamávajúca odpoveď.

Vracal som sa domov s radosťou, že opúšťam kliniku, ale aj so smútkom, že som definitívne stratil zrak na jedno oko. Najmä v otvorených priestoroch som sa cítil veľmi dezorientovaný. Sotva som dokázal odhadnúť vzdialenosť. Navyše ma

začali trápiť silné bolesti hlavy, ktoré ustúpili iba vtedy, keď som si ľahol. No napriek tomu som nestratil nádej v modlitbu. Ako som povedal, najprv som sa obrátil priamo na Ježiša. Keď som sa však vrátil domov, jeden kňaz mi priniesol v ošúchanom obálke vzácne relikvie dona Álvara. Vtedy som sa rozhodol s veľkou vierou prosiť o svoje uzdravenie novénou k blahoslavenému Álarovi, modliac sa jeho kartičku a často si prikladajúc relikvie na oči.

Po niekoľkých dňoch už v Nemecku existovala skupina na WhatsAppe so stovkou členov, ktorí prosili dona Álvara o moje uzdravenie. Navyše som v tých dňoch dostával množstvo povzbudivých správ z celého sveta a vždy, keď sa ma niekto spýtal, komu zverujem svoje uzdravenie, odpovedal som: donovi Álarovi. Tak vznikla veľká vlna modlitieb k tomuto blahoslavenému z rôznych krajín.

Môže vás zaujať: Novéna k blahoslavenému Álvarovi del Portillo

Od prvého dňa po návrate domov som začal vnímať mierne zlepšenie. Po slávení omše, po päťdňovej prestávke, som vošiel do svojej izby a s veľkým prekvapením som zistil, že po prvýkrát od oklúzie dokážem chorým okom rozlíšiť farbu – svetlomodrú farbu uteráka. Bol to jediný lúč svetla v tme, ale priniesol mi nesmiernu radosť a nádej. O to intenzívnejšie sme pokračovali v modlitbách za uzdravenie.

Počas nasledujúcich troch týždňov, a v rytme modlitieb k donovi Álvarovi, sa mi zrak postupne zlepšoval: každý deň som rozlišoval nové farby, začal

som vnímať aj obrysy predmetov a tma sa zmenila na rozmazanú vrstvu plnú svetla. Aká veľká bola moja radosť a vďačnosť, keď som začal čítať jednotlivé slová, až kým som opäť nebol schopný normálne čítať.

Napriek prognózam lekárov a vďaka príhovoru blahoslaveného Álvara a modlitbám mnohých som po menej než mesiaci úplne získal späť zrak. Asi tri mesiace po strate zraku som šiel na kontrolu. Prvá očná lekárka, ktorá ma vyšetrovala, bola veľmi prekvapená z mojej obnovy: „Toto sa stane raz z tisíc prípadov,“ znela jej reakcia. Primár, rovnako viditeľne prekvapený, sa tváril o čosi chladnejšie. Povedal mi, že existujú štúdie o obnove zraku po oklúzie oka, hoci príčiny sú stále neznáme. V mojom prípade som príčinu poznal: don Álvaro. Preto som sa odhodlal povedať mu s presvedčením: „Veľmi som sa modlil za toto uzdravenie.“ Očný lekár sa len pousmial ako vedec

a odpovedal: „Určite vám modlitba neublížila.“

Zo svojej strany veľmi ďakujem donovi Álvarovi za tento zázrak, ktorý dokázal dokonca vyčariť úsmev prekvapenia aj na tvári lekára. Spolu s vonkajším uzdravením mi daroval veľkú vieru a dôveru v moc modlitby a spoločenstvo svätých.

G.B.M. - Nemecko

.....

- Modlitba o vyprosenie orodovania od blahoslaveného Álvara del Portillo
- Biografia: Álvaro del Portillo: dobrý a verný služobník
- Vypočuté prosby na príhovor blahoslaveného Álvara del Portillo

Vypočuté prosby môžete oznámiť aj poštou na adresu: Kancelária pre prípady blahorečení a svätorečení Prelatúry Opus Dei (Námestie Slobody, 26, 81106 Bratislava, Slovensko), alebo prostredníctvom e-mailu: bratislava.sk@opusdei.org.

Ak chcete darom prispieť na výdavky spojené s procesom jeho kanonizácie, môžete poslať príspevok prevodom na účet Asociácie spolupracovníkov Opus Dei:

IBAN: ES53 2100 1547 7502 0024 4065

BIC: CAIXESBBXXX

La Caixa (pobočka: Calle Cartagena, 4, 28028 Madrid, Španielsko).

.....